

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Towards an integration of evolutionary psychology and developmental science : new insights from evolutionary developmental biology

Ploeger, A.

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Ploeger, A. (2008). Towards an integration of evolutionary psychology and developmental science : new insights from evolutionary developmental biology

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <http://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

ACKNOWLEDGEMENTS

Dank dank dank....

Han van der Maas, mijn promotor, mijn begeleider van het eerste uur. Ik werk met je samen sinds ik als student in 1995 bij je langs kwam op zoek naar een onderzoeksstage. Toen heb ik mijn meest (en wellicht enige) briljante openingszin uitgesproken: ‘Ik studeer ontwikkelingspsychologie *en methodenleer*.’ Door die laatste toevoeging gingen vele deuren open die anders dicht waren gebleven. Ik heb genoten van je intelligentie, scherphheid, openheid, werklust, ontspannenheid, en de vrijheid die je me hebt gegund bij het invullen van het promotieproject. Ik had mij geen betere promotor kunnen wensen.

Maartje Raijmakers, mijn co-promotor, ook jou ken ik sinds 1995. Bij de programmagroep – toen nog vakgroep – Ontwikkelingspsychologie was destijds een groepje jonge honden, bij wie jij ook hoorde, dat het doen van onderzoek tot levensstijl had verheven. Er heerste een heel positieve sfeer, een soort fanatisme, niet om het presteren, maar puur om het plezier in de wetenschap. Ik heb in 1995 een tijd mogen meedraaien als stagiair en wist het sindsdien zeker: ik word later wetenschapper. Dank voor de stimulerende omgeving, de snelle en adequate commentaren op stukken en de vrolijke gesprekken zo maar op de gang.

Frietson Galis, mijn tweede co-promotor, mijn steun en toeverlaat op het gebied van de evolutionaire ontwikkelingsbiologie. Dankzij jou heb ik mijn kennis over dit vakgebied zeer kunnen verbreden, en zijn we gekomen tot de hypothesen over schizofrenie en autisme die ik in hoofdstuk 4 en 5 van dit proefschrift bespreek. Dank voor je enthousiasme, je aanmoedigen, je honderden e-mails.

Eva Lobach, mijn vriendin, mijn paranimf, mijn geestverwant in de brede belangstelling voor alle hoeken en gaten van de wetenschap. Met jou heb ik sinds 1995 een leesgroep, waarin we de meest uiteenlopende boeken hebben besproken, van de evolutietheorie van Darwin tot het boek over de snaartheorie van Brian Greene. Ook lees je altijd zeer kritisch mijn stukken door, legt op elke slak zout, iets wat ik zeer waardeer, want er is niets

leerzamer dan dat. Dank voor je enthousiasme, je relativeringsvermogen, je vrije geest.

Wery van den Wildenberg, mijn oud-kamergenoot en vriend, mijn tweede paranimf. In 2002 begon ik aan mijn promotieproject, en maakte kennis met jou; jij was toen aan de eindfase van jouw promotieproject. Als lotgenoten heb je veel aan elkaar – we hebben menig lief en leed met elkaar gedeeld. Dank voor je humor, nuchterheid en bescheidenheid.

Willem Frankenhuis, mijn oud-student en vriend, mijn geestverwant in de evolutionaire psychologie. Ik kwam jou tegen in 2004 en binnen vijf minuten zei je: wij gaan samen een cursus evolutionaire psychologie geven. En zo geschiedde. Samen hebben we een nieuwe cursus opgezet, met zeer veel inzet, waarvoor ik je eeuwig dankbaar ben. Ik bewonder je directheid, je gebrek aan schroom, je enthousiasme en intelligentie. En wat ze ook zeggen en denken, wij vinden de evolutionaire psychologie gewoon *vet cool*.

Conor Dolan, eigenlijk had je co-auteur moeten zijn op alle hoofdstukken in dit proefschrift, zoveel tijd heb je gestoken in inhoudelijk commentaar en het verbeteren van het Engels. Dank voor je snelheid, accuraatheid en gekheid.

Guido Meijnders, Raoul Grasman, Lourens Waldorp, Eric-Jan Wagenmakers, Birte Forstmann, Marthe Straatemeier, Nina Draaisma, Stephen Brown, Valerie Fictorie, Mark Span en Tessa van Schijndel, allemaal zijn jullie, naast Wery, voor langere of kortere tijd mijn kamergenoot geweest. Dank voor de ontelbare gesprekken, aanmoedigingen en lol.

Howard Hock and Jessica Espinoza, thank you for the good time we had in Florida when I wrote my Master's thesis, and thank you for being friends for such a long time, despite the long distance between us. You're in my heart forever.

David Bjorklund, thank you for your course on evolutionary psychology that inspired me to devote my scientific life to this field. Thank you for your comments on my papers en your support. Thank you for your great books – I admire your writing skills.

Clark Barrett, thank you for our inspirational e-mail conversations, and thank you for giving my former student Willem such a wonderful research and study

environment, which he clearly deserves. Hope to work together with you in the near future.

Johan Wagemans, mijn wetenschappelijke loopbaan is ietsje anders gelopen dan ik dacht toen ik in 1998 kwam werken in Leuven. Dank voor je begrip, en ik hoop dat je toch nog een beetje trots kunt zijn op dit proefschrift.

Peter Molenaar, eigenlijk was jij mijn promotor, omdat Han aan het begin van mijn project nog geen hoogleraar was. Dank voor de stapels interessante artikelen die je op mijn bureau legde, en voor je interesse en advies.

Jaap van Heerden, dank voor het begeleiden van mijn scriptie, die uiteindelijk, in een totaal andere uitvoering, is beland in dit proefschrift als hoofdstuk 2.

Rob Martens, dank voor je ongebreidelde enthousiasme voor de evolutionaire psychologie.

Martijn Egas, Chantal Kemner, Michiel van Lambalgen, Huib Looren de Jong, Maurits van der Molen, Reinout Wiers, hartelijk dank voor jullie deelname aan de promotiecommissie.

Klaas Visser en Maurits van der Molen, hartelijk dank voor het mogelijk maken van de cursus Evolutionaire Cognitieve Psychologie. Onderwijs geven is volgens mij geen dwarsligger voor het doen van onderzoek, maar een perfecte aanvulling, omdat je pas zeker weet dat je iets begrijpt, als je het aan anderen kunt uitleggen.

Guus Bomhoff, Hans van Keimpema, Jeroen Mes, Waldo Middelbeek, Eveline Crone en Wery van den Wildenberg, dank voor jullie inspirerende bijdragen aan de wetenschappelijke leesgroep die ik met Eva draaiende houd.

Mirjana Majdandžić, dank voor de gedeelde belangstelling voor de evolutionaire psychologie, het samen lezen van artikelen en boeken, en de vele discussies en gezelligheid.

Ingmar Visser, Brenda Jansen, Margot Taal, Patrick Snellings, Hilde Huizenga, Jan Hoeks, Marijke van de Laar, Riek Somsen, Richard Ridderinkhof, Louis Oppenheimer, Annemat Collot-d'Escury, Dorothy Mandell, Verena Schmittman, Mariëtte Huizinga, Gerald Weltevreden, Ger Ramakers, Helga Harsay, Bregtje Gunther Moor, Bert van Beek, Wouter Weeda, Bianca van Bers, Anna van Duijvenvoorde, Melle van der Molen, Irene van de Vijver, Anika

Bexkens, Dilene van Campen, Mike Cohen, Sanne de Wit, Ellen Buijn, Sanne Koemans, Silvan Smulders, Jasper Wijnen, Mirre Stallen, Ad Dudink, Eveline Crone, Ellen Hamaker, Peter van Rijn, Trudy Maaskant, Atie Vogelenzang de Jong, Sara van Es, Simone Admiraal, allemaal dierbare collega's die ik nog niet had genoemd; jullie hebben met inhoudelijke bijdragen, vrolijke babbels en – sinds kort – het spelen van een potje tafeltennis, het werken bij Ontwikkelingspsychologie voor mij aangenaam gemaakt.

Daniëlle van der Aa, Nanine Angenot, Laura Baams, Haiko Ballieux, Merel Beemsterboer, Marieke te Brake, Nienke van Breugel, Loes Deutekom, Tom Dotsch, Willem Frankenhuis, Marjet Gerlings, Jordy Grit, Natasja Halekor, Antje van der Heide, Melany Horsfall, Janneke van der Horst, Kees-Jan Kan, Nathalie Kasanradjie, Sanne Keizer, Laura Kerver, Brigitta Klooster, Helena Koppelaar, Annemijn de Kort, Jonathan Mall, Wieteke Maris, Sander Meijer, Hedde Rijkes, Sander van Servellen, Ingrid Singer, Alexa St. John-Saaltink, Barry Straatman, Geert-Jan Will, Frank de Wit, studenten die mij hebben geïnspireerd met hun inzet voor de evolutionaire psychologie.

Fanny Bod, Els Cornelis, Karen Fehse, Manon van der Garde, Joost van Ginkel, Marlie Hollands, Barbara Kollen, Ingrid de Koster, Karlijn Massar, Maaïke Molhuysen, Erik Nieuwenhuis, Francis Pearce, Inge Pieters, Nienke Pleging, Cor Pluister, Ronald Portier, Omar Ramadan, Jan-Nico Ridderbos, Joanne Schoneveld, Charissa Snoeij, Hans Wilschut, lieve vrienden die ik nog niet had genoemd, maar die door onze jarenlange vriendschap van onschatbare waarde zijn.

Oma Cobie, Oma Irma, Astrid, Stijn en Sem, en mijn ooms, tantes, neven en nichten, mijn schoonfamilie, Christel, Joop, Patric, Nathalie, Martijn, Liam en de rest, dank dat jullie er altijd voor me zijn.

Mattijs, mijn broer, wat een unicum dat wij allebei in 2008 ons proefschrift verdedigen. Weliswaar gaat jouw proefschrift over 'Celebrating Church', *something completely different* dus, maar desondanks hebben wij regelmatig onder het genot van een kopje thee onze gedachten gewisseld over de meest uiteenlopende onderwerpen. Dank voor je eigenwijsheid, welbespraaktheid en belangstelling.

Joke en Albert, mijn ouders, die letterlijk aan de wieg hebben gestaan van mijn wetenschappelijke loopbaan. Hoe een dochter van twee dominees een proefschrift heeft kunnen produceren over evolutietheorie, vragen veel mensen

zich af. Voor jullie helemaal geen vraag; met je wetenschappelijke achtergrond bestaat er bij jullie gelukkig geen twijfel over het waarheidsgehalte van de evolutietheorie. Dank voor jullie vrije opvoeding, steun en liefde.

Meander en Veerle, mijn lieve dochters, wat fijn dat jullie er zijn! Dank dat jullie ervoor hebben gezorgd dat ik de afgelopen jaren nog iets anders heb gedaan dan werken. Dank voor jullie vrolijkheid, koppigheid, jullie honderdduizend waarom-vragen, wat me dagelijks duidelijk maakt dat we nog lang niet op alle vragen een antwoord hebben.

René, mijn echtgenoot, vriend, luisterend oor, criticaster, mijn enige alles. Dank voor tien fantastische jaren samen. Het zou vanzelfsprekend moeten zijn, maar ik weet dat het helaas niet zo is, dus dank ik je ook voor je zorg voor de kinderen, waardoor het voor mij mogelijk was mijn werk te doen. Dank voor je intelligentie, volhardendheid, technisch inzicht, milieubewustzijn en oneindige liefde.